

תאריך החתימה: _____

בית המשפט המחוזי

בתל אביב

ת"צ 5369-10-16

לפני כבוד השופט ד' חסדאי

בעניין:

יונת דרור

ע"י ב"כ פורת שרביט מינס - עורכי דין
מרחוב הרברט סמואל 44, חדרה
טלפון: 04-6231723; פקס: 04-6376253

וע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן

מרחוב ויצמן 72, תל אביב 6230801
טל: 077-3305520, פקס: 03-6206318

המבקשת

- נ ג ד -

הראל חברה לביטוח בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד ארנון, תדמור-לוי ושות'
ממרכז עזריאלי 5, תל-אביב, 6702505
טל': 03-6087900; פקס': 03-6087716

המשיבה

בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית

בהתאם לסעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "החוק"), ולתקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 (להלן: "התקנות"), מתכבדים הצדדים להודיע לבית המשפט הנכבד, כי לאחר הליך גישור ממושך שהתקיים בפני כב' המגשר, עוה"ד ניר אמודאי (להלן: "המגשר"), הגיעו הצדדים להסדר פשרה לשם סילוק סופי ומוחלט של עילות התובענה שבכותרת והבקשה לאישורה כייצוגית (להלן יחד: "בקשת האישור").

בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את הסדר הפשרה ולהורות כדלקמן:

א. כי בהתאם להוראת סעיף 25(א)(3) לחוק, תפרסם המשיבה הודעה לציבור בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה, בשני עיתונים יומיים לבחירת המשיבה, בנוסח המצורף לבקשה זו **כנספח 1'**. (להלן: "ההודעה הראשונה");

ב. להורות על פטור ממינוי בודק לצורך קבלת חוות דעת על הסדר הפשרה, כאמור בסעיף 19(ב)(1) לחוק, נוכח נסיבות הסדר הפשרה והרקע לו, כמפורט להלן;

- ג. לקבל את המלצת הצדדים בכל הנוגע לתשלום גמול למבקשת ושכר טרחה לבאי-כוחה, כמפורט להלן;
- ד. להורות, בהתאם להוראות סעיף 18(ד) לחוק, כי המועד להגשת התנגדויות להסדר הפשרה יהיה בתוך 45 יום מיום פרסום ההודעה הראשונה;
- ה. לאשר, בחלוף 45 ימים (או מועד קצר יותר כפי שיקבע בית המשפט הנכבד) ממועד פרסום ההודעה הראשונה, את התובענה כתובענה ייצוגית (לצורך הסדר פשרה זה); וכן, לאשר את הסדר הפשרה כהסדר פשרה בתובענה הייצוגית וליתן לו תוקף של פסק דין.
- ו. לאחר מתן פסק הדין, להורות על פרסום הודעה שניה לציבור בדבר אישור הסדר הפשרה ומתן פסק הדין, בהתאם להוראות סעיף 25(א)(4) לחוק.

נימוקי הבקשה:

1. ביום 6.10.2016 הגישה המבקשת, גב' יונת דרור (להלן: "המבקשת"), לבית המשפט הנכבד את בקשת האישור וביום 31.7.2017 הגישה המבקשת בקשת אישור מתוקנת (להלן: "בקשת האישור").
2. עניינה של בקשת האישור הוא בפוליסה לביטוח סיעודי בפרמיה משתנה בשם "לחיות בכבוד" (להלן: "הפוליסה"). הפוליסה שווקה על-ידי אליהו חברה לביטוח בע"מ (להלן: "אליהו"), שפעילותה בתחום ביטוחי הבריאות נרכשה על-ידי המשיבה בשנת 2012. לאחר רכישת הפעילות כאמור הפסיקה המשיבה לשווק את הפוליסה בשנת 2013.
3. במסגרת בקשת האישור נטען כי המשיבה הפרה את חובת הגילוי שהיא חבה כלפי מבטוחיה על-פי הדין הכללי ועל-פי הוראותיו של חוזר המפקח על הביטוח (הממונה על שוק ההון, ביטוח וחיסכון, כתוארו היום) שמספרו 2001/9 וכותרתו "גילוי נאות למבוטח בעת ההצטרפות לפוליסות לביטוח" (להלן: "החוזר"), המחייבים את המשיבה להציג למבוטח בעת הצטרפותו לביטוח בריאות "פירוט סקאלת הפרמיה בכל הגילאים".
4. המבקשת טוענת כי המשיבה הפרה את חובת הגילוי (ובהתאם גם את חובת תום הלב) החלה עליה שכן היא לא הציגה למבוטחים, טרם שרכשו את הפוליסה, את השתנות הפרמיה בכל הגילאים. עוד נטען כי המשיבה מסרה למבוטחים מסמך "תנאים כלליים" בו נכתב כי לאחר התקבעות הפרמיה בגיל 65 שיעורה יקבע "בהתאם לתעריף שיהיה מקובל בחברה באותה העת" ולא גילתה למבוטחים את סכומי הפרמיה שישלמו ואת "הקפיצה" הקיצונית, במאות אחוזים, של הפרמיה בגיל 65. המבקשת טענה גם כי למרות שהנתונים בעניין עליית תוחלת החיים בארץ ובעולם והשלכותיהם על ייקור הפרמיות היו ידועים למשיבה ולמרות שגם שיעור הפרמיות בגיל 65 ואילך היה ידוע למשיבה במועד ההצטרפות לביטוח, היא בחרה לשווק את הפוליסות בלי להציג למבוטחים את הנתונים המלאים בהקשר זה ואת סכום הפרמיה בגיל 65 ואילך, תוך שבהמשך העלתה המשיבה את שיעור הפרמיה וקבעה אותו באופן שרירותי וקיצוני ובניגוד לציפייה הסבירה של המבוטחים.

5. לטענת המבקשת רק לאחר חתימת המבוטחים על טופס ההצטרפות לביטוח, המשיבה הפיקה פוליסת ביטוח שכללה את פירוט השתנות הפרמיה בגילאים השונים וגם אז התייחסה ל-"תחזית תשלום הפוליסה" ולא לסכומים הסופיים שייגבו מהמבוטח ויכולים להיות גבוהים יותר.
6. הסעדים העיקריים להם עתרה המבקשת בבקשת האישור היו קביעת תקרה מקסימלית להעלאת הפרמיה מגיל 65; השבת הסכומים שנגבו ביתר מחברי הקבוצה והפסקת החיוב בפרמיה שנקבה בדו"ח השנתי שנשלח למבוטחים בשנת 2015/בפוליסה שהופקה. המבקשת טענה בהקשר זה כי יש לחשב את הסכום העודף שיגבה/נגבה מהמבוטחים לאחר גיל 65 כפרמיה הנגבית בגיל 64, בתוספת של 25%, לכל היותר.
7. המשיבה השיבה לבקשת האישור וטענה כי דינה להיות מסולקת על הסף כבר מאחר שעניינה במצגים שהוצגו, כביכול, למבקשת או במידע שהוסתר ממנה בנוגע לתנאי הפוליסה שרכשה בשנת 2002, 15 שנים לפני שהגישה את בקשת האישור ולכן הטענות מושא בקשת האישור התיישנו זה מכבר. המשיבה טענה כי מצב דברים זה נכון גם לגבי רובה המכריע של קבוצת התובעים.
8. המשיבה טענה גם כי הגשת בקשת האישור במועד בו הוגשה לוקה בשיהוי חמור, השתק ומניעות שאף הם מחייבים את דחייתה. המשיבה טענה כי השיהוי בו הוגשה התביעה יוצר נזק ראייתי חמור ואינו מאפשר כיום לברר מה הוצג לכל מבוטח על-ידי סוכן הביטוח במועד הצטרפותו לפוליסת הביטוח.
9. לגופם של דברים טענה המשיבה כי יש לדחות את בקשת האישור שכן ההצטרפות לפוליסות הביטוח הסייעודי נעשית ככלל באמצעות סוכני ביטוח אשר מציגים למבוטחים את האפשרויות השונות העומדות בפניהם כמו גם את התנאים הרלבנטיים לפוליסת הביטוח, לרבות סכומי הפרמיות. המשיבה הוסיפה וטענה כי אפילו היינו מניחים שבמקרה מסוים נפל פגם בהצגת הפרמיות למבוטח על-ידי סוכן הביטוח, הרי שמדובר בטענה שאינה מתאימה להתברר במסגרת תובענה ייצוגית, משום שהיא מחייבת בירור פרטני. עוד טענה המשיבה כי הסעד שנתבע אינו אפשרי מאחר שאי הגילוי לא יצר למבקשת ולחברי הקבוצה הנטענת נזק ממוני כנטען ו/או זכות לשנות בדיעבד את תנאי הפוליסה, מקום בו המבקשת לא הצביעה על קיומה של אלטרנטיבה ביטוחית לרכישת פוליסת סיעוד בפרמיות עתידיות נמוכות יותר בתקופה הרלבנטית.
10. טענה נוספת שהעלתה המשיבה בתשובתה לבקשת האישור היתה כי נתונה לה הגנה ייחודית כלפי המבקשת, שכן בעת רכישת הפוליסה היא עבדה במשרדו של סוכן הביטוח באמצעותו רכשה את הפוליסה. המבקשת אף השיבה בהקשר זה לשאלת בית המשפט בדיון מיום 10.3.2019 (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 12-15) כי כתב היד המופיע על גבי הצעת הביטוח הוא כתב ידה, משמע המבקשת היתה שותפה בתהליך שיווק הפוליסה לעצמה.
11. המבקשת הגישה תגובה לתשובה לבקשת האישור במסגרתה טענה, בין היתר, כי יש לדחות את טענת ההתיישנות שהעלתה המשיבה שכן לטענתה היא לא הועלתה "בהזדמנות הראשונה". לטענת המבקשת ההזדמנות הראשונה להעלאת טענת ההתיישנות הייתה הודעה שהגישה המשיבה ביום

1.6.2017 בהתייחס לבקשת המבקשת לתקן את בקשת האישור. המבקשת טענה גם כי על נסיבות המקרה חלות הוראות סעיפים 7-8 לחוק ההתיישנות תשי"ח 1958.

12. המשיבה חולקת על טענות אלה ועמדתה היא, בין היתר, כי לא ניתן לטעון שההזדמנות הראשונה להעלאת טענת התיישנות ביחס לבקשת האישור המתוקנת חלה עוד קודם להגשתה וכי הוראות הסעיפים האמורים אינן חלות בנסיבות העניין.

13. במסגרת ההליך הוגשו מטעם רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון (להלן: "הרשות") עמדה ועמדה משלימה בנוגע לסוגיות מושא בקשת האישור. בעמדה נכתב כי הוראות חוזר גילוי נאות והדין מטילות על המבטח חובה להציג את טבלת השתנות הפרמיה בפני המועמד לביטוח גם לפני ההתקשרות בחוזה הביטוח. יחד עם זאת, ציינה הרשות כי החוזר לא התייחס לשאלה כיצד יש למלא את חובת הגילוי טרם ההצטרפות לביטוח והאם הדרך היחידה למלא אותה היא דווקא בכתב.

14. מבלי לגרוע מעמדות הצדדים כאמור ומשיקולי יעילות, חסכון במשאבים וחישובים של "סיכון - סיכוי", בחרו הצדדים לנהל מו"מ במסגרת של הליך גישור כדי לייתר את ההליך המשפטי. בתוך כך, ולאחר ממגעים ממושכים, גובש הסדר הפשרה שהוראותיו יפורטו להלן.

פרטי הסדר הפשרה

הגדרת הקבוצה:

15. הסדר הפשרה יחול על כל המבוטחים בפוליסה שרכשו אותה החל מיום 6.10.2009 ופרטיהם מופיעים במערכות המשיבה (להלן: "הקבוצה"). יצוין בהקשר זה כי מאחר שהפוליסות שווקו, כאמור, במקור על-ידי אליהו שפעילותה נרכשה על-ידי המשיבה, למערכות המשיבה עברו פרטיהם רק של המבוטחים הפעילים במועד הרכישה ב-2012 ואין בנמצא את פרטיהם של מבוטחים שביטלו את הפוליסה שברשותם לפני כן (ובכל מקרה יש להניח כי מבוטחים אלו אינם רלבנטיים לעילת התביעה שכן אם רכשו את הפוליסה לאחר 2009 סביר להניח שב-2012 לא הגיעו למדרגה האחרונה).

פיצוי כספי - סכום הפשרה:

16. בתוך 90 יום ממועד קבלת תוקף של פסק דין חלוט להסכם זה, המשיבה תשלם לחברי הקבוצה סכום פיצוי חד פעמי סופי וכולל של 4,100,000 ₪ (ארבעה מיליון ומאה אלף ש"ח), (להלן: "סכום הפשרה").

17. סכום הפשרה יחולק בין חברי הקבוצה באופן יחסי (פרו רטה) לפי סכום הפרמיות המצטבר ששילם כל מבוטח במסגרת הפוליסה (לדוגמא: מבוטח ששילם פרמיות בסך מצטבר של 100 ש"ח יקבל פיצוי כפול ממבוטח ששילם סך של 50 ש"ח).

18. סכום הפשרה יועבר לאמצעי התשלום באמצעותו שולמה הפרמיה האחרונה על-ידי כל חבר הקבוצה הרלבנטי או באמצעות אפליקציית תשלומים או באמצעות העברה לחשבון הבנק של חבר

הקבוצה / הגורם המשלם את הפרמיה (במידה ופרטיו ידועים למשיבה) או באמצעות קיזוז חיובי פרמיה קרובים בפוליסה הקיימת לחבר הקבוצה אצל המשיבה, לפי שיקול דעת המשיבה. ככל שלא יעלה בידי המשיבה להעביר את התשלום בדרכים כאמור לעיל, תשלם המשיבה את סכום הפשרה לחברי הקבוצה האמורים באמצעות המחאה, שתוקפה יוגבל ל-3 חודשים, אשר תישלח לכתובת האחרונה המעודכנת אצל המשיבה של כל חבר הקבוצה. סכומי פשרה בגובה של עד 20 ₪ וסכומי פשרה ששולמו באמצעות המחאות שלא נפדו ותוקפן יפוג ייתרמו לקרן לניהול וחלוקת כספים שהוקמה בהתאם לסעיף 27א לחוק.

19. ככל שחלים בגין התשלום מושא הסדר הפשרה מיסים כלשהם, יחולו אלו על חברי הקבוצה.

הסדרה עתידית - יידוע לעתיד:

20. בתוך 90 יום ממועד קבלת תוקף של פסק דין חלוט להסכם זה, המשיבה תשלח לכל חברי הקבוצה שעודם מבוטחים בפוליסה במועד הקובע טבלה המציגה את השתנות פרמיות הביטוח לכל הגילאים הרלבנטיים למבוטח וזאת על בסיס פרמיה חודשית. לטבלה תצורף הודעה המבהירה כי הטבלה מציגה את הפרמיות שהמבוטח עתיד לשלם על-פי הפוליסה שברשותו.

21. הטבלה תשלח לכל מבוטח בדואר אלקטרוני או במסרון (במידה וכתובת הדואר האלקטרוני ומספר הטלפון הסלולרי של המבוטח קיימים ביד המשיבה) עם "לינק" (קישורית) אשר לחיצה עליה תוביל לטבלת השתנות הפרמיות. ככל שבידי המשיבה לא יהיו פרטי התקשרות כאמור של מי מהמבוטחים, ההודעה תשלח לאותו מבוטח בדואר עד למועד משלוח הדוח השנתי הראשון לאחר קבלת תוקף של פסק דין חלוט להסכם זה (אך לא מוקדם מהמועד הקבוע בסעיף 20 לעיל) לכתובת העדכנית האחרונה של המבוטח הידועה למשיבה.

הסכמות נוספות:

22. בתוך 120 יום ממועד קבלת תוקף של פסק דין חלוט להסכם זה (קרי: 30 יום לאחר המועד האחרון לתשלום סכום הפשרה ומשלוח ההודעות), המשיבה תמסור הודעה הנתמכת בתצהיר ערוך על ידי גורם מוסמך מטעמה, אשר יודיע לבית המשפט הנכבד כי ההסדר בוצע במלואו על ידי המשיבה ובכלל זה כי סכום הפשרה שולם במלואו וההודעות בדוא"ל או במסרון כאמור בסעיפים 20-21 נשלחו אל המבוטחים.

23. פסק הדין הנותן תוקף להסדר פשרה זה יהווה מעשה בית דין לגבי כל אחד מחברי הקבוצה ביחס לכל העילות והטענות בבקשת האישור והסעדים המפורטים בה, ויראו כל אחד מחברי הקבוצה כמי שוויתר והסתלק, באופן סופי ומוחלט, מכל עילת תביעה, דרישה או זכות, מכל מין וסוג שהוא, כלפי המשיבה, וכלפי כל אדם או גוף מטעמה, ביחס לכל העילות והטענות הנזכרות בתביעה ובבקשת האישור.

24. הצדדים מסכימים כי ככל שלשם כך יש צורך בתיקון כתבי-בי-הדין בהליך זה, יראו אותם מתוקנים ללא צורך בהגשת כתב-בי-דין נוסף.

25. במקרה בו בית המשפט הנכבד לא יאשר הסדר פשרה זה במלואו או לא יאשר חלקים מהותיים ממנו, או יאשר את ההסדר באופן מותנה או שונה באופן מהותי מזה שהוסכם, יהיה כל אחד מהצדדים זכאי לבטל הסדר זה בתוך 14 ימים מיום שנמסרה לו החלטת בית המשפט, על פי שיקול דעתו הבלעדי וללא צורך במתן הנמקה כלשהי, זאת לאחר מתן הודעה בכתב לצד השני, ומבלי שהדבר יטיל עליו חבות כספית או אחרת.

26. במקרה בו יוגש על-ידי צד שלישי כלשהו ערעור על פסק-הדין ו/או בקשה לביטול פסק-הדין, ויתקבל הערעור ו/או הבקשה לביטול כאמור לעיל, באופן המשנה הוראה מהותית בהסדר, יהיה רשאי כל אחד מן הצדדים, בתוך 14 ימים מיום שנמסר לו עותק של פסק-הדין בערעור ו/או החלטה בבקשה לביטול כאמור לעיל, להודיע לצד השני על ביטול ההסדר, וזאת לפי שיקול דעתו הבלעדי וללא צורך במתן הנמקה כלשהי ומבלי שהדבר יטיל עליו חבות כספית או אחרת כלפי הצד השני.

27. במקרה בו תימסרנה הודעות פרישה (בהתאם לסעיף 18(ו) לחוק) על ידי למעלה מ-100 חברים בקבוצה, יהיה כל אחד מהצדדים רשאי לבטל הסדר זה, על פי שיקול דעתו הבלעדי וללא צורך במתן הנמקה כלשהי, וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לצד שכנגד, ומבלי שהדבר יטיל עליו חבות כספית או אחרת.

28. אם בית המשפט הנכבד לא יאשר את הסדר הפשרה ו/או במקרה בו יממש צד את זכותו לבטל את ההסדר כאמור, יהיו הסדר פשרה זה על נספחיו וכל הנובע ממנו בטלים מדעיקרא (void) וחסרי תוקף משפטי, כאילו לא נחתם הסדר הפשרה מלכתחילה. האמור בהסדר פשרה זה ונספחיו ובכל הנובע מהם לא ישמש כראיה ולא ישמש בדרך אחרת, לא ייזקף לחובת או לטובת מי מהצדדים ולא יהא על הצדדים לנקוט בהליך משפטי לביטול הסדר הפשרה או פסק הדין, והכל מבלי שתהיה למי מהצדדים כל תביעה ו/או טענה ו/או דרישה בקשר לכך, ויימשך הדיון בתביעה, הכל כאילו לא נחתם הסדר פשרה זה מעיקרו ולא ניתן יהיה להסתמך עליו ו/או לעשות בו, או בתוכנו, או בנתונים או במצגים או בטיוטות הסדר זה כל שימוש בהליך המשפטי.

29. המשיבה תישא בעלויות פרסום המודעות על-פי הסדר פשרה זה.

הטעמים לאישור הסדר הפשרה

30. הצדדים סבורים כי הסדר הפשרה האמור הוא סביר, ראוי והוגן בנסיבות העניין בשל כל אחד מהטעמים שלהלן:

א. הפשרה נעשית בטרם ניתנה החלטה בבקשת האישור והיא חוסכת ניהול הליך ארוך, על הסיכונים והעלויות הכרוכות בכך, בשעה שאין וודאות כי ניהול הליך ארוך ייטיב עם הקבוצה המיוצגת בסופו של יום.

ב. מדובר בפשרה, שבמסגרתה, מעצם טיבה וטבעה, כל צד "קונה סיכון".

ג. עמדת הרשות שהוגשה במסגרת הליך זה קבעה, כאמור, כי בתקופה הרלבנטית ניתן היה למלא את חובת הגילוי טרם ההצטרפות לפוליסה לאו דווקא בכתב, כאשר המשיבה טוענת כי סוכני הביטוח אכן הציגו את השתנות הפרמיה למבוטחים טרם ההתקשרות בפוליסה.

- ד. טענת המשיבה לפיה הטענה כי נפל פגם בהצגת הפרמיות למבוטח על-ידי סוכן הביטוח אינה מתאימה מטיבה להתברר כתובענה ייצוגית, משום שהיא מחייבת בירור פרטני בנוגע לנסיבות ההצטרפות לביטוח של כל מבוטח. הסדר הפשרה מייתר את בירור טענת המשותפות ואף קובע כי כל אחד מחברי הקבוצה יהיה זכאי לסכום הפשרה בלי שתבצע בדיקה פרטנית בעניינו.
- ה. טענות הצדדים בעניין התיישנות / העדר התיישנות.
- ו. טענת ההגנה הייחודית שהעלתה המשיבה כלפי המבקשת שכאמור עבדה במשרדו של סוכן הביטוח בעת שזה מכר לה את הפוליסה ואף מילאה את טופס הצעת הביטוח עבור עצמה.
- ז. טענת המשיבה שהסעד הנתבע על ידי המבקשת אינו אפשרי מאחר ומשמעותו הוא שינוי תנאי הפוליסה בדיעבד, מקום בו המבקשת לא הצביעה על אלטרנטיבות שעמדו בפניה לרכוש פוליסה חלופית שסכום הפרמיה העתידי שלה נמוך יותר.
- ח. העובדה שחברי הקבוצה יקבלו פיצוי כספי בסכום נכבד שישולם להם בתשלום אחד לאחר אישור הסדר הפשרה, זאת בשעה שהנזקים הנטענים בבקשת האישור, בדמות תשלום פרמיה מוגדלת, יתגבשו אצל מרבית חברי הקבוצה רק בעוד שנים רבות.
- ט. העובדה שמבלי לגרוע מטענת המשיבה, לפיה מדרגות ההשתנות הוצגו למבוטחים בתקופה הרלבנטית על-ידי סוכני הביטוח ומכך שאין חולק כי טבלת ההשתנות נכללה בפוליסה שנמסרה למבקשת עם הצטרפותה לביטוח - המשיבה תשלח על-פי הסדר הפשרה טבלת השתנות של הפרמיה לחברי הקבוצה המבוטחים בפוליסה. בית משפט נכבד זה קבע לאחרונה בהקשר זה בפסק דין אשר אישר הסדר פשרה דומה בת"צ 74762-12-19 **אברמובסקי נ' הראל חברה לביטוח בע"מ** (פורסם בנבו, 22.1.2024; להלן: **"עניין אברמובסקי"**) כי **"יש בעובדה כי המשיבה התחייבה לשלוח את טבלת הפרמיה הרלוונטית בהתאם למועדים שצוינו בהסכם הפשרה כדי לעמוד בהוראות סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות"** (**עניין אברמובסקי**, 102).
- י. העובדה שמשולם לחברי הקבוצה פיצוי כספי בסכום נכבד של 4,100,000 ש"ח, חרף המחלוקת בין הצדדים האם העדר הגילוי הנטען יצר נזק ממזני ו/או זכות לקבלת סעד ועל אף קשיי ההוכחה אשר צפויים בפני המבקשת בהוכחת הנזק/הזכות לקבל סעד של כל אחד מחברי הקבוצה בשל השונות שנטען כי קיימת בין חברי הקבוצה (ראו בעניין זה **עניין אברמובסקי**, בפס' 106).
31. בנסיבות אלו, אין ספק כי הסדר הפשרה מקנה לחברי הקבוצה יתרונות רבים, העולים על כל חסרון (אם יש בו), ומשכך ביצוע ההסדר עדיף על המשך ניהול ההליך.
32. לאור כל האמור לעיל, הצדדים סבורים כי ההסדר אליו הם הגיעו הוא ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה; כי היתרונות במסגרת הסדר הפשרה עולים בהרבה על החסרונות שבו; וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת שבין הצדדים.

בנסיבות העניין - אין צורך במינוי בודק

33. הסדר פשרה זה ותנאיו הם תוצאה של הערכת הצדדים את הסיכונים והסיכויים של התביעה, על רקע השאלות העובדתיות והמשפטיות העולות ממנה. סכום הפשרה נקבע על בסיס גישור ומשא ומתן. עם זאת, אין מדובר בסכום שהוא תולדה של חישוב סבוך, כך שהוא גם אינו מצריך בדיקות כלכליות, חשבונאיות או אחרות.

34. עוד יש לציין ולהזכיר בהקשר זה כי המגשר, עו"ד ותיק מנוסה ומוכר, לרבות בתחום התובענות הייצוגיות, סמך את ידיו על הסדר הפשרה וסבר שהוא נכון, מועיל והגיוני, לאחר שבחן את הנתונים עליהם מתבססת הפשרה לעומקם, בין היתר, לאחר שעייין במסמכים וקיים מספר מפגשים שערך עם אנשי המקצוע הרלבנטיים אצל המשיבה. בתחתית בקשה זו מצורף אישור המגשר ובו פירוט של השיקולים שהביאו אותו לחתירה להסדר פשרה זה.

35. בנסיבות אלו, לבדוק אין יתרון בבחינת הסדר הפשרה על פני המגשר /או בית המשפט הנכבד, אשר מלכתחילה הוא בעל המומחיות הנדרשת להשיב על שאלות אלו בהתאם לחומרים אשר הונחו בפניו ולהעריך את הסיכויים והסיכונים של כל צד לתביעה על פי אותם נתונים (ראו למשל: ת"צ (ת"א) 47490-09-13 תועלת לציבור נ' כלל תעשיות בע"מ (פורסם בנבו, 6.8.2015), ת"צ (מחוזי מרכז) 6245-01-13 מלך נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 12.05.2014).

36. מינוי בודק יעכב את ביצוע הסדר הפשרה ויהיה כרוך בעלויות נוספות, בלא שצפויה מכך תועלת של ממש (ראו: ת.א. (ת"א) 1757/06 שפירא נ' דרך ארץ הייוויז (1997) בע"מ (פורסם בנבו, 15.5.2008); ת.א. 1953/04 שכטר נ. כרמל - איגוד למשכנתאות בע"מ (פורסם בנבו 15.7.2007)).

37. בנסיבות דומות קבע בית משפט נכבד זה לאחרונה בעניין **אברמובסקי** כי כאשר אין מדובר בהסדר כספי מורכב, אין צורך במינוי של בודק (פס' 92).

38. לפיכך, יבקשו הצדדים מבית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 19(ב) לחוק ולאשר את הסדר הפשרה מבלי למנות בודק.

המלצה לגמול למבקשת ושכר טרחה לב"כ המבקשת

39. הצדדים ממליצים, בהתאם לסעיף 18(ז)(2) לחוק, כי שכר הטרחה המומלץ לבאי-כוח המבקשת יעמוד על סך של 867,150 ₪ בתוספת מע"מ (21.15% מסכום הפשרה) והגמול המומלץ למבקשת יעמוד על סך כולל וסופי של 96,350 ₪ (2.35% מסכום הפשרה), בתוספת מע"מ, במידה ויחול). שכר הטרחה יחולק באופן שווה (כ"א 1/3) בין ב"כ המבקשת: עוה"ד עדי פורת, מורן שרביט מינס ואסף כהן וחלקו של כל אחד מהם ישולם לו במישרין על ידי המשיבה.

40. למען הסר ספק, סכומים אלו ישולמו למבקשת ולבאי-כוחה על-ידי המשיבה בנוסף לתשלום הסכום שישולם לחברי הקבוצה בהתאם להסדר פשרה זה.

41. שכר הטרחה ישולם לבאי-כוח המבקשת באופן הבא:

א. סך של 433,575 ₪ (50%) בתוספת מע"מ ישולם בתוך 30 ימים ממועד פסק דין חלוט המאשר הסדר זה.

ב. היתרה, בסך של 433,575 (50%) בתוספת מע"מ תשולם תוך 30 ימים ממועד אישורו של בית המשפט הנכבד את האמור בתצהירו של הגורם המוסמך מטעם המשיבה כאמור בסעיף 22 לעיל.

ג. הגמול ישולם למבקשת בתוך 30 יום ממועד פסק דין חלוט המאשר הסדר זה.

42. הצדדים סבורים כי סכומים מומלצים אלה של תשלומי הגמול ושכר הטרחה עולים בקנה אחד עם השיקולים שנקבעו בסעיפים 21-22 לחוק תובענות ייצוגיות, ומהווים תגמול ראוי לאור התועלת לחברי הקבוצה והשקעת בא-כוח המבקשות בהליך (לרבות בהליך הגישור).

43. לצורך חישוב שיעור הגמול למבקשת ושיעור שכר הטרחה לבאי כוחה נלקחה בחשבון, בין השאר:

א. הזמן הממושך בו מתנהל ההליך (כ- 8 שנים), היקף העבודה העצום שנדרשו אליה ב"כ המבקשת, הסוגיות השונות והמורכבות שעלו בגדרי התיק אשר הצריכו מומחיות רבה, ניהול מו"מ ארוך וענייני בראי טובת חברי הקבוצה המיוצגת, ובכלל זה הסיכון שנטלו באי כח המבקשת בנקיטת ההליך ובניהולו.

ב. התועלת הברורה והרבה שהניבה בקשת האישור לחברי הקבוצה, העובדה שהסדר הפשרה מבוסס על תשלום כספי מיידי ובסכום נכבד שיועבר ישירות לחברי הקבוצה, העובדה שמדובר בתשלום כספי ולא הנחות עתידיות או הטבות כלשהן.

ג. בנוסף לפיצוי הכספי, ההסדר כולל גם הסדרה עתידית - מסירות הודעות למבוטחים כך שיובטח כי כל המבוטחים יהיו מודעים גם בעתיד להשתנות הפרמיה וסכומיה.

ד. שיעורי שכר הטרחה והגמול המומלץ הם בשיעור של 23.5% משווי הסכום שישולם לחברי הקבוצה, מדובר בשיעורים סבירים ביותר בהתאם לפסיקה המנחה של בית המשפט העליון הנכבד בהקשר זה – ע"א 2046/10 **עזבון המנוח שמש נ' רייכרט**, פ"ד סה(2) 681 (2012), שם נקבע, כי שכר הטרחה בתובענות ייצוגיות ישולם על-פי שיטת האחוזים (קרי, אחוז מהסעד לקבוצה); ונקבע גם ששיעור האחוזים יהיה מדורג, כשבנסיבות המקרה שם נקבע, כי עבור 5 מיליון השקלים הראשונים שכר הטרחה **בלבד** יהיה בשיעור של 25%, כשבאותו מקרה - להבדיל מהמקרה דנן - לא הייתה כלל הסדרה עתידית אשר לכשעצמה מצמיחה תועלת רבה לקבוצה.

44. לאור האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאשר את המלצות הצדדים ביחס לסכומי הגמול ושכר הטרחה.

סיכום

45. הצדדים סבורים - נוכח הערכותיהם את הסיכונים והסיכויים הטמונים בניהול התיק - כי ההסכם שאליו הגיעו ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה; וכי סיום ההליך בהסכם פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה במחלוקת שבין הצדדים, באופן הממלא אחר מטרות החוק באופן הולם וראוי בנסיבות העניין.

46. לבקשה זו מצורפים כנספחים:

א. **נספח "1"** - נוסח של מודעה לעיתונות, בהתאם לסעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות.

ב. **נספח "2"** - תצהירים לתמיכה בהסכם הפשרה, בהתאם לסעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות ובהתאם לתקנה 12 לתקנות התובענות הייצוגיות, תש"ע-2010.

47. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את הסדר הפשרה אליו הגיעו הצדדים, כמפורט לעיל.

מורן שרביט מינס, עו"ד

עדי פורת, עו"ד

אסף כהן, עו"ד

ב"כ המבקשת

ניר קהת, עו"ד

ב"כ המשיבה

אישור

הריני לאשר בזאת כי הסדר הפשרה מושא הבקשה לעיל הושג במסגרת הליך גישור שהתנהל בפני והריני לאשר הסדר זה ולקיימו בחתימתי בהתאם להוראת תקנה 9(א) לתקנות בתי המשפט (גישור) תשנ"ג-1993.

בהתבסס, בין היתר, על הסיכויים והסיכונים בניהול תובענה, כפי שהתבררו ונדונו במסגרת הליך הגישור; השלב המוקדם בו מצוי ההליך; עמדת המפקח לגבי היקף חובת הגילוי בתקופה הרלוונטית; הקושי בהוכחת קשר סיבתי ונזק בתיק זה; העובדה שבפוליסה עצמה ניתן גילוי באשר לגובה הפרמיות הצפוי לאורך השנים; הקושי בבירור פרטני לגבי היקף הגילוי שקיבל כל אחד מהמבוטחים מסוכן הביטוח שלו; וסיכוייה של טענת ההתיישנות ביחס לחלק גדול מחברי הקבוצה – אני סבור שההסדר דלעיל הינו הוגן וסביר מבחינת חברי הקבוצה.

ניר אמודאי, עו"ד